

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ταχ. Δ/ση : Βενιζέλου 64
Τ.Κ. : 546 31, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
Τηλ. : 2310-221726
Φαξ : 2310-265468
Ιστοσελίδα : www.geotee-kma.gr
E-mail : geotekma@otenet.gr
Πληροφορίες : Ν. Γαβαλάς

Θεσσαλονίκη: 14-03-2012

Αριθμ. πρωτ: 67

Προς: Τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου
του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Κοιν.: 1) Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας
και Κλιματικής Αλλαγής
κ. Γεώργιο Παπακωνσταντίνου
Φαξ: 210-6969701

2) Ειδικό Γραμματέα Δασών του
Υπουργείου Περιβάλλοντος,
Ενέργειας και Κλιματικής
Αλλαγής
κ. Γεώργιο Αμοργιανιώτη
Φαξ: 210-2124595

3) Κεντρική Υπηρεσία και
Περιφερειακά Παραρτήματα
του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Θέμα: «Υποβολή προτάσεων επί του σχεδίου νόμου για τις δασικές
συνεταιριστικές οργανώσεις».

Το Παράρτημα Κεντρικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας είναι ο θεσμοθετημένος σύμβουλος της πολιτείας σε θέματα πρωτογενούς τομέα και προστασίας του Περιβάλλοντος (Ν.1474/1984) που επιδιώκει την προστασία και την αξιοποίηση του δασικού πλούτου της χώρας μας. Η Διοικούσα Επιτροπή του Παραρτήματος, κινούμενη στα ανωτέρω πλαίσια και θέλοντας να συμβάλει εποικοδομητικά στον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των δασικών συνεταιριστικών οργανώσεων, κατέληξε στις ακόλουθες προτάσεις σχετικά με το εν λόγω σχέδιο νόμου:

- Στο Άρθρο 1, παράγραφος 3, δίνεται η δυνατότητα στις ΔΑ.Σ.Ε. και ΚΟ.ΔΑ.Σ.Ε. να δραστηριοποιούνται στα πάσης φύσης δασοτεχνικά έργα. Τα δασοτεχνικά έργα είναι έργα που σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία εκτελούνται από εργολήπτες, συνεπώς αυτό που θα πρέπει να προβλεφθεί είναι ότι οι παραπάνω οργανώσεις μπορούν να δραστηριοποιούνται σε δασικές εργασίες. Για την διασφάλιση της ποιότητας των ανωτέρω εργασιών που αφορούν δημόσια δάση, πιστεύουμε ότι οι οργανώσεις θα πρέπει να είναι στελεχωμένες απαραίτητα με τεχνικό σύμβουλο. Επομένως, για την εν λόγω παράγραφο προτείνουμε την εξής διατύπωση: « 3. Οι Δασικοί Συνεταιρισμοί

Εργασίας και οι Κοινοπραξίες αυτών δραστηριοποιούνται στις δασικές εργασίες και στη διακίνηση, εμπορία, επεξεργασία και μεταποίηση πρωτογενών δασικών προϊόντων. Ως δασικές εργασίες νοούνται οι υλοτομικές εργασίες και οι εργασίες συγκομιδής, οι εργασίες ανόρθωσης υποβαθμισμένων δασών, οι πάσης φύσεως δασικές εργασίες όπως οι καθαρισμοί δασών, οι εργασίες ρητινοσυλλογής και συγκομιδής μη ξυλωδών δασικών προϊόντων, οι περιφράξεις δασών και δασικών εκτάσεων για σκοπούς προστασίας, η κατασκευή κορμοδεμάτων και κλαδοπλεγμάτων και λοιπές εργασίες για την εξυπηρέτηση των σκοπών της δασοπονίας. Οι ΔΑ.Σ.Ε. εκτελούν τις ανωτέρω δασικές εργασίες εφόσον είναι στελεχωμένες με δασολόγο είτε μόνιμο υπάλληλο είτε συμβασιούχο του οποίου η σύμβαση διαρκεί καθ'όλη τη διάρκεια εκτέλεσης των δασικών εργασιών και εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που τάσσονται από ειδικές διατάξεις».

➤ Στο Άρθρο 5, παράγραφος 2α), θα πρέπει να οριστεί προθεσμία για την αναγνώριση των ήδη απασχολούμενων δασεργατών, ώστε με τον τρόπο αυτό να αποκλείσουμε καταστρατήγηση αυτής της διάταξης. Επίσης, στις επιτροπές που θα συστηθούν, θα πρέπει να αποτελούνται από άτομα τα οποία έχουν επαφή και επιτηρούν τις δασικές εργασίες, έτσι ώστε να αποφευχθεί η αναγνώριση άσχετων με το αντικείμενο ατόμων. Η προτεινόμενη διατύπωση για την παράγραφο αυτή είναι : «2. Η ιδιότητα του δασεργάτη: α) Για τα φυσικά πρόσωπα που ήδη απασχολούνται στις δασικές εργασίες αποδεικνύεται από τα ένσημα του ΙΚΑ και βεβαιώνεται από επιτροπή που συστήνεται για το σκοπό αυτό στην οικεία Διεύθυνση Δασών του Νομού. Η επιτροπή αποτελείται από ένα δασολόγο της Δ/σης Δασών ως πρόεδρο της επιτροπής και από ένα δασολόγο ή δασοπόνο από το κάθε δασαρχείο του Νομού. Για τις Διευθύνσεις Δασών χωρίς δασαρχεία, αποτελείται από ένα δασολόγο ως πρόεδρο και από δύο δασολόγους ή δασοπόνους της Δ/σης Δασών ως μέλη. Η προθεσμία για την αναγνώριση των δασεργατών είναι ένας χρόνος από την έναρξη ισχύος του νόμου».

➤ Στο Άρθρο 12, παράγραφος 5, πιστεύουμε ότι τα όργανα των συνεταιρισμών θα πρέπει να είναι υπεύθυνα έναντι των υποχρεώσεων που δημιουργούν διοικώντας το συνεταιρισμό, σε διαφορετική περίπτωση μπορεί κάποιος να εκμεταλλευτούν αυτή την ασυλία και να προκύψουν καταχρήσεις. Η προτεινόμενη διατύπωση στην παράγραφο αυτή είναι: «5. Δεν απαγγέλλεται προσωπική κράτηση κατά των μελών του συνεταιρισμού για χρέη του συνεταιρισμού προς τρίτους και το Δημόσιο, καθώς και για υποχρεώσεις μεταξύ μελών και συνεταιρισμού».

➤ Στο Άρθρο 47, καταργούνται οι αναγκαστικοί δασικοί συνεταιρισμοί και απαγορεύεται η σύσταση νέων και ταυτόχρονα προβλέπεται νέος τρόπος ανάθεσης της διαχείρισης από τους συνιδιοκτήτες στην παράγραφο 2 του άρθρου.

Με τις διατυπώσεις όμως των άρθρων αυτών δημιουργείται σωρεία προβλημάτων στην διαχείριση των δασών με αντίκτυπο και στα ίδια τα δάση αφού στην ουσία σε πολλές περιπτώσεις μπορεί να μπλοκαριστεί για μεγάλα χρονικά διαστήματα η διαχείρισή τους. Αναλυτικότερα, είναι αδύνατο στη πραγματικότητα να διαμορφωθεί ομόφωνη εντολή των μεριδιούχων του δάσους, που σε αρκετές περιπτώσεις δεν θα βρίσκονται καν για να δώσουν εντολή, με αποτέλεσμα σε περίπτωση διαφωνιών οι μεριδιούχοι να οδηγούνται στα Δικαστήρια, τα οποία θα καλούνται να ορίζουν την προβλεπόμενη διαχειριστική επιτροπή και με συνέπεια μεγάλες καθυστερήσεις στην διαχείριση αν όχι και αδρανοποίηση της σε κάποια δάση.

Πέρα από αυτό, ο εντολοδόχος μπορεί να αλλάζει ανά πάσα στιγμή, αφού οι εντολές μπορούν ανά πάσα στιγμή να δώσουν σε άλλον εντολή, με αποτέλεσμα κανένας εντολέας να μη μπορεί να σχεδιάσει διαχείριση σε βάθος χρόνου. Και βέβαια, οποιοσδήποτε κακόβουλος μεριδιούχος θα μπορεί να οδηγεί στα δικαστήρια την διαχειριστική επιτροπή για διάφορους λόγους με αποτέλεσμα σε πολλές περιπτώσεις στο τέλος να μην υπάρχει κανένας που να θέλει να ασχοληθεί με τη διαχείριση του δάσους, ενώ μέχρι σήμερα με τους αναγκαστικούς συνεταιρισμούς υπήρχε τακτική λογοδοσία και αποφάσεις των συνελεύσεων που κάλυπταν τις διοικήσεις έναντι τέτοιων περιπτώσεων.

Αρκετοί συνεταιρισμοί συμμετείχαν σε διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα και έχουν συνάψει συμβάσεις είτε με Ν.Π.Δ.Δ., είτε με εταιρείες, για την ανάπτυξη διαφόρων δραστηριοτήτων. Σε περίπτωση λύσεως των Συνεταιρισμών χάνεται η νομική τους προσωπικότητα και η φορολογική τους αυτοτέλεια, οπότε όπως είναι φυσικό, το κύρος των συμβάσεων όπου μετέχουν να αμφισβητείται.

Με την διάλυση των συνεταιρισμών τίθεται θέμα με την τύχη του προσωπικού τους.

Πολλοί από τους λειτουργούντες συνεταιρισμούς περιμένουν την έναρξη υλοποίησης των προγραμμάτων Μη Δημόσιας Δασοπονίας στα πλαίσια του Ε.Σ.Π.Α. Αρκετοί από αυτούς παρουσιάζουν ετοιμότητα έχοντας ωριμάσει τις αναγκαίες μελέτες. Τυχόν διάλυση τους θα σημάνει καθυστέρηση που στις περισσότερες περιπτώσεις, αν όχι όλες, θα θέσει τα συνεταιριστικά δασοκτήματα εκτός των χρηματοδοτικών μέσων.

Αρκετοί συνεταιρισμοί δεν διαχειρίζονται μόνο την δασική περιουσία, αλλά έχουν δημιουργήσει και άλλου είδους δομές και περιουσία (επιχειρήσεις, αγροί, αστικά ακίνητα, καταφύγια). Αυτή την περιουσία του συνεταιρισμού μπορεί οποτεδήποτε και οποιοσδήποτε μεριδιούχος έχει ένα ελάχιστο ποσοστό, να επιδιώξει τη διανομή της και στην ουσία την ρευστοποίησή της.

Η αιτιολόγηση της διάλυσης των αναγκαστικών δασικών συνεταιρισμών είναι νομικά πλημμελής αφού δεν τίθεται θέμα συνταγματικότητας για την εν λόγω ρύθμιση, δεδομένου ότι η παρ. 5 του άρθρου 12 του Συντάγματος ορίζει ότι: «Επιτρέπεται η σύσταση με νόμο αναγκαστικών συνεταιρισμών που αποβλέπουν στην εκπλήρωση σκοπών κοινής ωφέλειας ή δημόσιου ενδιαφέροντος ή κοινής εκμετάλλευσης γεωργικών εκτάσεων ή άλλης πλουτοπαραγωγικής πηγής, εφόσον πάντως εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση αυτών που συμμετέχουν.» Μετά τα παραπάνω προτείνουμε την τροποποίηση του άρθρου 47, στην παράγραφο 1, όπως παρακάτω: «1. Η σύσταση νέων αναγκαστικών δασικών συνεταιρισμών (νομέων ή καρπωτών περιορισμένων δασικών δικαιωμάτων) απαγορεύεται, καθώς επίσης και προσθήκη μίας ακόμα παραγράφου, της 4 ως εξής:» 4. Αναγκαστικοί συνεταιρισμοί ιδιωτικών δασών καθώς και δασών του άρθρου 152 του Δασικού Κώδικα (συνιδιόκτητα με το Δημόσιο δάση), των οποίων η διαχείριση και εκμετάλλευση δεν έχει εγκαταλειφθεί, εξακολουθούν υφιστάμενοι».

➤ Στο Άρθρο 49, παράγραφος 2, προτείνουμε την τροποποίηση της ως εξής: «2. Η παρ. 7 του άρθρου 151 του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ 86/1969 ΦΕΚ © ' 7/18.1.1969 αντκαθίστατα© ως εξής: Αναγκαστικοί συνεταιρισμοί ιδιωτικών δασών ως και δασών του άρθρου 152 του Δασικού Κώδικα (συνιδιόκτητα μετά του Δημοσίου δάση), των οποίων η διαχείριση και εκμετάλλευση δεν έχει εγκαταλειφθεί κατά την παρ. 4 του άρθρου 47 του παρόντος, εξακολουθούν υφιστάμενοι και διέπονται από τις διατάξεις του α.ν. 1627/1939. Οι διανοίξεις αντιπυρικών λωρίδων και οι κατ' αυτό τον τρόπο διανοιγόμενες λωρίδες αποτελούν συνεταιρική ιδιοκτησία, οι δε από τις διανοίξεις αυτών θιγόμενοι κύριοι ή νομείς αποζημιώνονται με μέριμνα του συνεταιρισμού σε βάρος των μελών αυτού αναλόγως των τεκμαιρομένων ωφελειών εκάστου από τα προστατευόμενα δασοτεμάχια. Εκτός των περιπτώσεων του ανωτέρω εδαφίου, κύρο© ή νομείς αδα©ρέτου δάσους εκτάσεως ανωτέρας των εκατό (100) εκταρίων,στην αποκλειστική αρμοδότητα των δικαστηρίων».

© ναμένουμε τ© δ©ές σας ενέργε©ς κα© είμαστε στη δ©άθεσή σας γ© οπο©αδήποτε δ©ευκρίν©η κα©συνεργασία.

Με τ©μή,

Γ© τη Δ©ακούσα Επαροπή,

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Δρ. © θανάσο© Σ. Σαρόπουλος

Μάξ©μος Πετρακάκης